

LIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Pensionslov.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 9de April 1870.)

I Grundloven af 5te Juni 1849 tilskredes de af Kongen udnævnte Embedsmænd flere vigtige og betydningsfulde Rettigheder, og navnlig fik de i § 22 en forfatningsmæssig sikret Ret til Pension, tilligemed Ret til at modsætte sig enhver Embedsforflyttelse, naar de maatte foretrække Afsted med Pension. Den Betragtning af Embedsmændenes Forhold til Staten, der fremkaldte hine Grundlovsbestemmelser, var ogsaa den fremherskende ved Behandlingen af de endnu gjældende Pensionslove af 5te Januar 1851 og 24de Februar 1858. Ved disse Love bestemtes Pensionerne for Landets Embedsmænd saa rigelige, at Mange forudsaa og forudsaagde, at de vilde medføre uforholdsmæssig store Byrder for Landets Borgere, og Erfaringen har tilstrækkelig godtgjort Rigtigheden af disse Forudsigelser. Nødvendigheden af en ny Pensionslov, hvorved de store Byrder, vor Embedsstands Pensionering medfører, efterhaanden kunde bringes ned til et mere passende og rimeligt Beløb, har alt i længere Tid paatrængt sig Befolkningen, og Rigsdagen har ydermere i de stedse stigende Dffre, der ifølge Landets hele Stilling og Forhold maa kræves af Skatteyderne, en indtrængende Opfordring til at fremkalde en Forandring i den angivne Retning. En ny Pensionslov har derfor ogsaa i de sidste Aar været imødeføet og ventet, og Regjeringen er nu kommen denne Forventning imøde ved at forelægge nærværende Udkast. Dette Udkast er imidlertid ikke af et

saadant Indhold, at dets Vedtagelse vilde medføre nogen Besparelse. Derimod finder Udvalget, at de bestaaende Pensionsloves Bestemmelser, saavel i og for sig, som i deres Følger for Statskassen, i Forbindelse med den i Landets finansielle Stilling liggende Opfordring til herefter at være dobbelt nøjeseende med de Udgifter, der bevilges til de forskjellige Statsnødenheder, gjøre det til Pligt at bestræbe sig for, ved Siden af alt skyldigt Hensyn til de nuværende Embedsmænd, at fremkalde saadanne Forandringer i det foreliggende Forslag, at Pensionsbyrden Lid efter anden derved kan formindskes.

Regjeringen har vel i Lovforslagets Motiver søgt at gjøre gjældende, at Pensionsbyrden efterhaanden af forskjellige andre Grunde vil aftage saameget, at man ikke behøver at virke til en yderligere Formindskelse i de enkelte Pensioners Beløb. Det oplyses, at det hele Pensionsbeløb var den 31te August 1868: 1,613,000 Rd.; men af dette Beløb var 325,000 Rd. en Udbetaling, der hidrører fra Fredslutningen, og for hvilken vi forud have modtaget fuld Godtgjørelse. En betydelig Deel af det øvrige Beløb er en ekstraordinair Byrde fra den sidste Krig, og den udgjorde endnu den 31te August 1868 c. 437,000 Rd., af hvilke dog c. 95,000 Rd. allerede ere indbefattede i de ovennævnte 325,000 Rd. Naar de fra Krigen og Fredslutningen hidrørende Pensioner, der tilsammen udgjøre 667,000